

[Hans Hækkerup.]

kampfælle og tidligere partifælle, formanden for søfyrbøderne, hr. Richard Jensen, forbereder planer i den retning?

Lad mig nævne § 107, som taler om den, som i fremmed magts tjeneste udforsker eller giver meddelelse om forhold, som af hensyn til danske stats- eller samfundsinteresser skal holdes hemmelige.

Når det ærede medlem mener, at loven sigter mod hans parti, rejser det spørgsmål sig naturligt: Er det noget, der drives af kommunister? Jeg ser ikke visdommen i at stille problemet op på den måde, det ærede medlem gjorde det. Hvis det ærede medlem ikke kan besvare det spørgsmål, jeg her har stillet, med et klart nej, har han naturligvis ret i, at denne lov tager sigte på kommunisterne og kan blive anvendt imod dem. Men sker det, er den bevægelse, som det ærede medlem er det lokale overhoved for, jo også forvandlet fra en politisk bevægelse til et kriminelt fænomen.

Det ærede medlem taler ved flere lejligheder om, hvorledes flertallet her i salen virker under fremmed indflydelse. Mig forekommer det helt paradoksalt, at det ærede medlem netop i disse dage taler om fremmed indflydelse på partier her i landet. For er sandheden ikke den, at det ærede medlem netop i disse dage har et rædsomt hovedbrud med at forklare, af hvilke grunde han fuldstændigt har skiftet overbevisning med hensyn til Tysklands remilitarisering.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har netop for tiden uhyre travlt med at æde sit eget spy.

Det ærede medlem efterlyste, hvad der kun kunne glæde mig, også min opfattelse af problemet skytteforeninger. Når jeg ved anden behandling af lovforslaget ikke udtalte mig om dette problem, var det naturligvis, fordi jeg ikke kendte det, og så syntes jeg, det var klogest at tie stille — en fremgangsmåde, som det ærede medlem med føje og god fordel og god begrundelse nu og da kunne anvende. Når det ærede medlem nu spørger mig, vil jeg dog gerne sige, at jeg ser ikke noget unaturligt i, at en forening med det formål, skytteforeningerne har, holder sig fri af kommunister. Og når man har den opfattelse, at man vil holde sig fri af kommunister, kan det ærede medlem jo ikke frasige sig selv ansvaret for, at denne

indstilling råder i foreningerne. De udtalelser, det ærede medlem tid til anden har fremsat, har nødvendigvis måtte vække tvivl om det ærede medlems og hans partis nationale holdning.

Lad mig minde det ærede medlem hr. Aksel Larsen om den tale, han holdt, da kommunistisk ungdom havde kongres i 1949. Jeg holder mig til referatet i „Land og Folk“, det er ikke dementeret. Det findes i bladet for 17. april 1949. Der siger det ærede medlem — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et kort citat —

„Lad os love os selv, at ingensinde skal man få Danmarks ungdom til at affyre de amerikanske rifler mod de fredselkende folk i socialismens lande.“

Når det ærede medlem slutter talen med at sige:

„Ungkommunisterne skulle gå i forreste række,“

rejser det spørgsmål sig altid for en opmærksom iagttager: I hvilken retning skulle de gå?

Jeg kunne minde det ærede medlem om den tale, han holdt på det såkaldte fredsmøde den 3. marts — jeg tror, det var i 1951, det tør jeg ikke sige; det var et møde i KB-hallen. Her siger det ærede medlem, det er også refereret i „Land og Folk“ dagen efter — jeg beder om tilladelse til et nyt citat —

„Vi vil, hvis krigen kommer, rejse folket til kamp mod angriberen, til kamp for at tilføje ham nederlag, enten det så er en enkeltstat eller en koalition som Atlantblokken“

Det er sagt på et tidspunkt, da Danmark er medlem af Atlantunionen, og det kan give anledning for en opmærksom iagttager til overvejelse af, hvad denne opfordring egentlig går ud på.

Jeg kunne måske også minde om det ærede medlems tale den 18. september 1948 i centralkomitémødet i det kommunistiske parti, offentliggjort en uge senere i „Land og Folk“. Her siger det ærede medlem:

„Kammerat Dimitroff påpegede før krigen, at stillingen til Sovjetunionen er prøvestenen på, om man er for eller imod socialismen, for eller imod fremskridtet, for eller imod demokratiet, mod eller for krigen. På dette punkt gives der intet kompromis, der er ingen mellemvej.“